

sygn akt I C 585/16

UZASADNIENIE

Powód T. M. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego w W. kwoty 6.736,19 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 19.07.2014 r.

W uzasadnieniu podał , że w następstwie kolizji dnia 18.06.2014 r. uległ uszkodzeniu samochód marki V. (...) nr rej. (...) a odpowiedzialność odszkodowawczą za skutki tego zdarzenia ponosi strona pozwana , u którego był ubezpieczony w zakresie OC pojazd sprawcy szkody. Nadto podała , że strona pozwana sporządził kalkulację naprawy pojazdu , na podstawie której przyznała poszkodowanemu kwotę 1.917,60 zł. Powód nie zgodził się z w/w kalkulacją i zlecił dokonanie nowej kalkulacji naprawy niezależnemu rzeczoznawcy z której wynika , że koszt naprawy samochodu wyniesie 8.210,99 zł.

Dnia 19.06.2015 r. Sąd Rejonowy w Legnicy wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym , sygn. akt VII Nc 1830/15.

Strona pozwana Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny w W. wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty i zarzuciła brak właściwości miejscowej tutejszego Sądu , nieważność umowy cesji wierzytelności a w razie nieuwzględnienia tych zarzutów wniosła o oddalenie powództwa i podniosła , iż wypłacając odszkodowanie naprawiła szkodę w całości.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 18.06.2014 r. doszło do kolizji drogowej samochodu V. (...) nr rej. (...) należącego do B. T. z innym samochodem należącym do B. G. , który był sprawcą kolizji i nie był ubezpieczony z tytułu odpowiedzialności cywilnej.

Strona pozwana na podstawie kosztorysu sporządzonego w systemie E. ustaliła wysokość szkody na kwotę 1.917,60 zł, o czym poinformowała poszkodowaną decyzją z dnia 07.11.2014 r. i taką kwotę jej wypłaciła (bezsporne).

Poszkodowana zgłosiła stronie pozwanej szkodę w dniu 26.06.2014 r.

Dowód:zgłoszenie szkody w aktach szkody K-52

Dnia 21.01.2015 r. B. T. dokonała cesji wierzytelności z tytułu odszkodowania za zdarzenie z dnia 18.06.2014 r. , na rzecz T. M. , o czym zawiadomiła stronę pozwaną.

Dowód:kserokopia umowy cesji wierzytelności z zawiadomieniem K-9-12

Powód zlecił Instytutowi (...) sp. z o.o. w W. sporządzenie wyliczenia wysokości szkody w w/w pojeździe B. T. , za co zapłaciła dnia 29.01.2015 r., kwotę 442,80 zł.

Dowód:faktura VAT z opinią techniczna K-13-22

Całkowity koszt naprawy spornego samochodu wynosi brutto 6.184,07 zł-według kalkulacji w systemie A. , przeprowadzonej z użyciem nowych oryginalnych części i materiałów kalsy „)”, sygnowanych marką producenta pojazdu , dostępnych w autoryzowanej sieci sprzedaży ((...)) , i przy zastopowaniu średnich stawek warsztatowych za robociznę z regionu zamieszkania właścicielki pojazdu.

dowód: opinia biegłego L. S. K-81-101

Sąd zważył, co następuje :

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w części.

Istota ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej wynikająca z art. 822 KC i nast. sprowadza się do tego, że zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za te szkody ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której zawarta została umowa ubezpieczenia. Szczegóły tej odpowiedzialności są unormowane w ustawie z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. Nr 124, poz.1152). Według art. 36 ust. 1 tej ustawy odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem, najwyżej jednak do ustalonej w umowie sumy gwarancyjnej. Zgodnie natomiast z art. 34 ust. 1 tej ustawy z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani - na podstawie przepisów prawa cywilnego - do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Odpowiedzialność tą reguluje również ustawa z dnia 22 maja 2003 r. działalności ubezpieczeniowej (Dz.U. Nr 124, poz. 1151).

Zgodnie z treścią art. 436 KC w zw. z art. 435 KC samoistny posiadacz mechanicznego środka komunikacji poruszanego za pomocą sił przyrody ponosi odpowiedzialność za szkodę na osobie lub mieniu, wyrządzoną komukolwiek chyba że szkoda nastąpiła wskutek siły wyższej albo wyłącznie z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą nie ponosi odpowiedzialności. Według zaś art. 361 § 1 KC zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania z którego szkoda wynikła. W myśl natomiast art. 361 § 2 KC naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono.

Szkoda majątkowa jest to różnica między stanem majątkowym poszkodowanego, który powstał po nastąpieniu zdarzenia powodującego uszczerbek, a stanem, jaki by istniał gdyby to zdarzenie nie nastąpiło. Chodzi o utratę lub zmniejszenie aktywów bądź powstanie lub zwiększenie pasywów osoby poszkodowanej. Z przepisu art. 361 § 2 KC wynika obowiązek pełnej kompensacji szkody.

Bezspornym jest, iż w wyniku kolizji z dnia 18.06.2014 r. uszkodzeniu uległ samochód B. T. zaś podmiotem zobowiązanym do naprawienia szkody jest strona pozwana, gdyż sprawca zdarzenia w jego chwili nie miał zawartej umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej oraz to, że poszkodowanej z tego tytułu należy się odszkodowanie. Nie jest też sporne, że strona pozwana wypłaciła poszkodowanej tytułem odszkodowania kwotę 1.917,60 zł.

W ocenie Sądu poszkodowana zawarła skuteczną umowę cesji wierzytelności, o czym zawiadomiła stronę pozwaną. Dlatego też powód jest uprawniony do dochodzenia dalszej części odszkodowania z tytułu zdarzenia z dnia 18.06.2014 r. przed tutejszym Sądem.

Także w ocenie Sądu wypłacona już kwota tytułem odszkodowania nie rekompensuje w pełni doznanej przez B. T. szkody. Powołany w toku sprawy biegły sądowy z zakresu techniki samochodowej i wyceny wartości pojazdów L. S. ustalił, że łączny koszt naprawy wynosi brutto 6.184,07 zł-według kalkulacji w systemie A, przeprowadzonej z użyciem nowych oryginalnych części i materiałów kalsy „), sygnowanych marką producenta pojazdu, dostępnych w autoryzowanej sieci sprzedaży (...), i przy zastosowaniu średnich stawek warsztatowych za robociznę z regionu zamieszkania właścicielki pojazdu.

Sąd podziela wyrażony przez biegłego pogląd, że z technicznego punktu widzenia właściwą jakością naprawy pozwalającą na optymalne przywrócenie samochodu do stanu poprzedniego gwarantuje jej wykonanie zgodnie z procedurami i technologią naprawy producenta. Nie ulega wątpliwości, iż przywrócenie rzeczy uszkodzonej do stanu poprzedniego polega na doprowadzeniu jej do stanu używalności w takim zakresie jaki istniał przed wyrządzeniem szkody. Jeżeli do osiągnięcia tego celu konieczne jest użycie nowych elementów, to poniesione na nie wydatki wchodzi w skład kosztów naprawienia szkody przez przywrócenie rzeczy do stanu poprzedniego. W konsekwencji powyższe wydatki obciążają osobę odpowiedzialną za szkodę (wyrok SN z dnia 5 listopada 1980 r., III CRN 223/80,

OSNC 1981, z. 10, poz. 186). W ocenie Sądu zastosowanie do naprawy samochodu powoda w niniejszej sprawie nowych, oryginalnych części jest uzasadnione. Wskazać nadto należy, że roszczenie o świadczenie należne od zakładu ubezpieczeń w ramach ubezpieczenia komunikacyjnego odpowiedzialności cywilnej z tytułu kosztów przywrócenia uszkodzonego pojazdu do stanu pierwotnego jest wymagalne niezależnie od tego czy naprawa została dokonana (wyrok SN z dnia 16 maja 2002 r., V CKN 1273/00, LEX nr 55515) oraz czy poszkodowany dokonał naprawy rzeczy i czy w ogóle zamierza tą rzecz naprawić (wyrok SN z dnia 7 sierpnia 2003 r., IV CKN 387/01, LEX nr 141410). Poszkodowany nie musi zatem naprawiać pojazdu, może sprzedać go zachowując wypłacone odszkodowanie, może go naprawić tylko częściowo, dokonać naprawy własnoręcznie bądź użyć do naprawy części używanych lub podróbek.

Mając na względzie wartość szkody 6.184,07 zł i kwotę wypłaconą poszkodowanej 1.917,60 zł Sąd uznał, że strona pozwana winna spełnić na rzecz powoda jeszcze kwotę 4.266,47 zł wraz z kwotą 442,80 zł jako koszt niezbędny do celowego dochodzenia roszczeń w niniejszej sprawie a dalej idące powództwo należało oddalić.

Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w punkcie I i II wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art.100 KPC, pozostawiając ich szczegółowe wyliczenie referendarzowi sądowemu.